

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Ихтиман, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИХТИМАН, СЕДМИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ

при участието на секретаря Надя Н. Борисова
като разгледа докладваното от БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ Гражданско дело № 20241840100056 по описа за 2024 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 12 и сл. от ЗЗДН.

Същото е образувано по постъпила молба от Й. Д. А. от гр. К., с която е направено искане за издаване в нейна полза на заповед за защита от извършено домашно насилие от страна на Н. М. Ч. от гр. С.. В молбата си молителката твърди, че с Ч. са живели на семейни начала в гр. К. до 24.12.2023 г., като оттогава Ч. е отправял многократно обиди и заплахи лично пред блока й и чрез електронни съобщения спрямо нея и семейството й.

В съдебно заседание молителката се явява лично, поддържа молбата и моли същата да бъде уважена, като бъде вписано в заповедта за защита ответникът да няма никакъв контакт с нея, нито по телефона, нито да я среща.

В съдебно заседание ответникът се явява лично и с адв. К. Д.. Ответникът признава, че на 11.01.2024 г. е имало ескалация на напрежението между него, молителката, дъщерята на молителката К.Г. и М.М, но не е имало физическо насилие. Адв. Д. оспорва молбата и пледира за отхвърлянето й.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното:

Към молбата е приложена бланкетна декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, според която Н. М. Ч. е извършил акт на домашно насилие спрямо Й. Д. А..

Към първоначалната молба на молителката са представени копия от електронни съобщения, изпратени на 11.01.2024 г. Същите съдържат обидни думи и изрази, но не са налице данни от кого до кого са изпратени и същите не следва да бъдат кредитирани като доказателства по делото.

Съдът служебно изиска справки по реда на чл. 9, ал. 4 ЗЗДН за

съдимост, за това има ли налагани мерки по ЗЗДН спрямо ответника и дали ответникът се води на психиатричен отчет. От представената справка за съдимост на Н. М. Ч. се установява, че същият е бил осъждан за последен път с влязла в сила присъда през 2012 г. за извършена измама в големи размери, като му е било наложено наказание лишаване от свобода за срок от три години, изпълнението на което е било отложено за срок от пет години, на основание чл. 66 НК. От представените справки от ЦПЗ – София, Районен съд – Ихтиман и РУ на МВР – К. се установява, че срещу ответника не са налагани мерки по ЗЗДН и същият не се води на психиатричен отчет и не е бил лекуван в ЦПЗ – София.

По делото бяха приети като доказателства представените от РУ на МВР – К. писмени доказателства – материалите по пр. пр. № 124/2024 г. по описа на РП – Самоков, ТО – Ихтиман и пр. № * г. по описа на РУ – К., образувани във връзка с подадена жалба от молителката Й. А. против ответника Н. Ч.. Молителката е подала жалба със съдържание припокриващо това на молбата за защита от домашно насилие, като е приложила копия на електронна кореспонденция. Във връзка с подадената жалба е постановено да бъде извършена проверка по реда на чл. 145 ЗСВ от РП – Самоков, ТО – Ихтиман. Снети са сведения от Й. А., К.Г., съответно на 01.02.2024 г. и от Н. Ч. на 06.02.2024 г. В сведението си, молителката сочи, че ответникът многократно ѝ е изпращал писмени и гласови съобщения с обидно съдържание, като това е първия такъв случай. От снетото сведение от дъщерята на молителката К.Г. се установява, че на 11.01.2024 г. Й. А. и К.Г. са излизали от дома на молителката, когато Н. Ч. ги пресрещнал пред блока и започнал да обижда молителката с думите „курва, болкук“. „ще ви го върна“, „ще ви пребия“, като не е имало физическа саморазправа. В снетото сведение от Н. Ч., същият е заявил, че на 11.01.2024 г. се е обадил предварително на Й. А. преди да се срещне с нея пред дома ѝ по повод мобилен апарат, който бил закупен на негово име, но се ползвал от дъщерята на Й.. На тяхната среща освен Й. и дъщеря ѝ е присъствал и „италианец на име М.“, за когото ответникът знаел, че е бивш любовник на молителката от времето, когато тя е била в Италия. Ч. признава, че е казал на А., че е лека жена и си тръгнал, като не си спомнял какви смс-и ѝ е писал, тъй като е бил афектиран и разочарован от нея. Твърди, че не е заплашвал молителката, а само ѝ е казал каква е.

В съдебно заседание бяха приети като доказателства постановления на РП – Самоков, ТО – Ихтиман, и на ОП – София, във връзка с образувана полицейска преписка по заявление на Н. Ч. за направен паричен превод от мобилен телефон в онлайн сайт за залагания от К.Г.. Съдът намира, че процесните постановления касаят неуреден финансов въпрос между дъщерята на молителката и ответника и същите са неотносими към предмета на делото. Тези доказателства не биха могли да обосноват и евентуална заинтересованост на разпитаната в съдебно заседание св. К.Г..

В съдебно заседание беше изслушана молителката, като същата заяви, че с ответника са имали връзка в продължение на около шест месеца през 2023 г. След като са се разделили с ответника, тя започнала връзка с бивш свой приятел - италианецът М.М, който е присъствал на срещата между молителката, дъщеря ѝ и ответника на 11.01.2024 г. Й. А. заявява също, че на въпросната среща с ответника на 11.01.2024 г., той я е заплашил, че ще ѝ „ебе

майката“ и ще ѝ „счупи зъбите“.

От показанията на св. К.Г. (дъщеря на молителката) се установява, че страните са имали интимна връзка помежду си, като са се разделили в дните преди Нова година. Сочи, че на 11.01.2024 г. пред дома на молителката, ответникът е дошъл без предупреждение и се държал агресивно, нанасял обиди спрямо майка ѝ, като тези обиди продължили същата вечер под формата на съобщения и обаждания. Свидетелката потвърждава, че ползвания от нея мобилен апарат е закупен към абонамента на ответника, като тя предложила да му заплаща дължимата месечна сума, но Ч. ѝ заявил, че ще обяви телефона за откраднат.

Съдът кредитира обясненията на молителката и показанията на св. Г., като обективни, последователни и непротиворечиви. Същите кореспондират изцяло със събраните по делото доказателствен материал, включително и с дадените от молителката и свидетелката сведения по полицейската преписка.

При така установеното, съдът достига до следните правни изводи:

С оглед събраните по делото доказателства съдът намира, че молбата е допустима и подадена в законовия срок по чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН. Съдът като прецени събраните по делото доказателства намира, че молбата е и основателна.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЗДН домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова, принудителното ограничаване на личната свобода и на личния живот.

Съдът като съобрази чл. 2 ЗЗДН и установената фактическа обстановка по случая намира, че по делото се съдържат достатъчно данни, от които може да се направи извод за осъществено спрямо молителката Й. А. психическо и емоционално насилие на 11.01.2024 г. пред дома ѝ в гр. К., от страна на ответника. Последният е сред лицата, визирани в чл. 3, т. 2 от ЗЗДН, доколкото с молителката са били във фактическо съпружеско съжителство. От събраните по делото писмени и гласни доказателства по категоричен начин се установява изложената по-горе фактическа обстановка. В подкрепа на същата са и изисканата от РУ – К. полицейска преписка, както и сметите по нея сведения от страните, както и показанията на разпитаната в съдебно заседание св. К.Г., които съдът кредитира изцяло. Не са налице доказателства по делото, които да разколебават изложеното в молбата. Нещо повече, дори самият ответник признава в сметото му сведение, че е казал на молителката, че е лека жена, а в съдебно заседание призна, че при срещата им на 11.01.2024 г. е имало ескалация на напрежението, но не е имало физическо насилие.

Предвид изложеното съдът счита, че по делото се доказва осъществено от ответника домашно насилие над молителката. Ето защо, молбата за издаването на заповед за защита следва да бъде уважена, като на молителката следва да се издаде заповед за защита срещу Н. М. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. Х.К., бл. *, вх. А, ап. 20, с която да му бъдат наложени мерки за защита по чл. 5, ал. 1, т. 1, 2 и 4 от ЗЗДН, а именно той да бъде задължен да се въздържа от извършване на прояви на домашно насилие спрямо молителката, да му бъде забранено: да приближава на по-малко от 50 м /петдесет метра/ молителката, нейното жилище и местата ѝ за социални

контакти и отдих, както и да осъществява контакт с молителката под каквато и да е форма, включително по телефон, чрез електронна или обикновена поща и факс, както и чрез всякакви други средства и системи за комуникация за срок от четири месеца.

Съдът намира, че налагането на тези мерки в посочения срок ще осъществи целите на ЗЗДН да бъде защитена молителката от домашно насилие. Съдът счита по отношение на втората и третата мярка, че този срок от 4 месеца /при законово определен минимум 3 месеца и максимум 18 месеца/ е оптимален с оглед осигуряване спокойствие на молителката и преодоляване на стреса от психическо насилие и ще бъде достатъчен на ответника да преосмисли поведението си по отношение на молителката. Определянето на срока на мерките към минималния се обосновава от обстоятелството, че осъщественият акт на домашно насилие е единичен случай и се е ограничил до психическо и емоционално насилие и не е прераснал във физическо насилие, което би обосновоало по-дълъг срок на налаганите мерки за защита.

На основание чл. 11, ал. 2, предл. 1 от ЗЗДН ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка Районен съд - Ихтиман държавна такса в размер на 30 лева, като същата е определена към минималния размер по чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ЗАДЪЛЖАВА Н. М. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. Х.К., бл. *, вх. А, ап. 20, да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо Й. Д. А., ЕГН *****, с адрес: гр. К., ж.к. О., бл. 4, ет. 4, ап. 10, на осн. чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН.

ЗАБРАНЯВА на Н. М. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. Х.К., бл. *, вх. А, ап. 20, да приближава на по-малко от 50 /петдесет/ метра Й. Д. А., ЕГН *****, с адрес: гр. К., ж.к. О., бл. 4, ет. 4, ап. 10, жилището ѝ в гр. К., както и местата за социални контакти и отдих на молителката, на осн. чл. 5, ал. 1, т. 3 ЗЗДН, **ЗА СРОК ОТ ЧЕТИРИ МЕСЕЦА**, съгласно чл. 5, ал. 2 от ЗЗДН.

ЗАБРАНЯВА на Н. М. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. Х.К., бл. *, вх. А, ап. 20, да осъществява контакт със Й. Д. А., ЕГН *****, с адрес: гр. К., ж.к. О., бл. 4, ет. 4, ап. 10, под каквато и да е форма, включително по телефон, чрез електронна или обикновена поща и факс, както и чрез всякакви други средства и системи за комуникация, на осн. чл. 5, ал. 1, т. 4 ЗЗДН, **ЗА СРОК ОТ ЧЕТИРИ МЕСЕЦА**, съгласно чл. 5, ал. 2 от ЗЗДН.

ПРЕДУПРЕЖДАВА Н. М. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. Х.К., бл. *, вх. А, ап. 20, че при неизпълнение на настоящата заповед полицейският орган, констатира нарушението, задържа нарушителя и уведомява незабавно органите на Прокуратурата, на основание чл. 21, ал. 4 от Закона за защита срещу домашното насилие.

Заповедта за защита подлежи на незабавно изпълнение, на

основание чл. 20 ЗЗДН.

ОСЪЖДА Н. М. Ч., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ж.к. Х.К., бл. *, вх. А, ап. 20, да заплати по сметка на Районен съд – Ихтиман държавна такса в размер на 30 /тридесет/ лева, на основание чл. 11, ал. 2, предл. 1 от ЗЗДН.

ДА СЕ ИЗДАДЕ заповед за защита в полза на Й. Д. А., ЕГН *****, с адрес: гр. К., ж.к. О., бл. 4, ет. 4, ап. 10.

ПРЕПИС от решението и заповедта да се връчат на страните и на РУ на МВР – град К., на основание чл. 16, ал. 3 от ЗЗДН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в седемдневен срок от обявяването му на страните, пред Софийски окръжен съд, съгласно чл. 17, ал. 1 от ЗЗДН.

Обжалването не спира изпълнението на заповедта.

Съдия при Районен съд – Ихтиман: _____